

Szakértők az egészségügyi rendszer újrászervezésével, pluszjuttatásokkal javítanának a helyzeten

Orvosolhatatlan szakemberhiány

Egyelőre nincs megoldás a hiányszakmák pótlására az egészségügyi rendszerben. A Krónika által megkérdezett szakemberek szerint a rendszer újrászervezésével és pluszjuttatásokkal lehetne javítani a helyzeten.

Országsszerte akut problémát jelent az egészségügyi intézményekben a hiányszakmák pótlása, s úgy tűnik, az illetékesek nem is fogják egyhamar megtalálni a megfelelő megoldást – hívta fel a figyelmet András-Nagy Róbert, a sepsiszentgyörgyi Fogolyán Kristóf Megyei Sürgősségi Kórház igazgatója. A szakember úgy véli, a teljes egészségügyi rendszert át kellene szervezni ahhoz, hogy a kórházakban, a mentőszolgálatoknál vagy éppen az alapellátásban a személyzethiányt „orvosolni” tudják.

Se szakember, se pénz

András-Nagy Róbert hozzátette, a hatályos törvények pontosan meghatározzák, hogy a betegellátásban milyen standardokat kell betartani – százezer lakosra hány orvost vagy szakápolót kell foglalkoztatni a különböző osztályokon –, ám sok esetben az optimális létszám 30–40 százalékát tudják csak biztosítani.

Az igazgató több sepsiszentgyörgyi példát is felsorolt szakorvoshiányra, ám tudomása szerint az országban több kórházban szembesülnek hasonló helyzettel. Sepsiszentgyörgyön jelenleg nincs hematológus szakorvos, bár ötszáz beteg szerepel a nyilvántartásban, közülük háromszázan kezelés alatt állnak. A leszerződött rezidens legkorábban az év végén foglalja el a sepsiszentgyörgyi állást. Az onkológián félállásban dolgozik egy orvos, a sürgősségen pedig né-

gyen teljesítenek szolgálatot, ám így is előfordul, hogy éjszaka nincs ügyeletes orvos, ha valaki éppen szabadságon van. Hasonló a helyzet a mentőszolgálatnál, ott sem tudja két orvos a folyamatos ügyeletet biztosítani. András-Nagy Róbert elmondta, például a tulceai sürgősségi kórházban egyetlen intenzív terápiás orvos dolgozik, így ha ő éppen egy beütemezett műtétnél altat, a sürgős beavatkozásokat nem tudják felügyelni.

A sepsiszentgyörgyi kórházban az intenzív terápiás osztályon asszisztenshiánnyal is küszködnek. Az igazgató hangsúlyozta, ezek a helyzetek meghaladják a kórházmenedzsment hatáskörét, hiszen sok esetben nem találunk szakorvost, másrészt az egészségbiztosító nem biztosít akkora arányú finanszírozást, hogy megfelelő számú alkalmazottat tudjanak foglalkoztatni.

Divatszakmák, hiányszakmák

A kórházigazgató leszögezte: radikális változtatásokra lenne szükség az egészségpolitikában. Szerinte a rezidensvizsgákat az igényekhez szabva kellene kiírni, ugyanakkor az sem elfogadható, hogy Románia más országoknak képez szakorvost, miközben a hazai kórházak folyamatosan hiánnyal küzdenek. „Szükség lenne egy országos stratégiára, addig nem kellene kiírni a divatos szakmákat rezidensvizsgára, amíg a hiányszakmák nem telítődnek. Hiába képezzük fu-

Van egy csepp ellenszer? Az egészségügyi rendszer átalakításával lehetne kiküszöbölni a problémákat

tószalagon a sebészeket, nőgyógyászokat, szemészeket és fül-orr-gégészeket, előbb-utóbb ők sem tudnak majd elhelyezkedni, mert túl sokan lesznek. Közben pedig alig találunk hematológust, onkológust, sürgősségi szakorvost vagy háziorvost” – részletezte a menedzser. Hozzátette, Magyarország már szolgáltatót jó példát: szerződést kötnek a rezidensekkel, a képzésért kötelesek néhány évet ledolgozni az országban, ellenkező esetben a képzés értékét vissza kell fizetni. Ezt Románia is megtehetné, különben Nyugat-Európának nevel ki orvosnemetzedékeket. András-Nagy Róbert rámutatott, több jogszabály is kiigazításra vár. Példaként említette, a Kovászna megyei önkormányzatok ajánlottak volna havi 500 lejes ösztön-

díjat azoknak az orvostanhallgatóknak, akik vállalják, hogy valamilyen hiányszakmát tanulnak ki, majd „hazajönnek” dolgozni. A törvény lehetővé teszi, hogy folyósítsák az ösztöndíjat, ám azt már nem, hogy utólag a pályakezdő orvostól a vállalásokat számonkérjék.

Álláshoz köthetnék a rezidensvizsgát

A hiányszakmákat pluszjövedelemmel és a szakmai előmenetelhez szükséges feltételek biztosításával lehetne vonzóbbá tenni – mondta a Krónika kérdésére Szabó Béla, a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem (MOGYE) professzora. Mint mondta, több oka is van annak, hogy a fiatalok nem választanak egy bizonyos szakot, ám ha azzal többet kereshetnek,

akkor nő a vonzereje. A professzor ugyanakkor rámutatott, a fiatal orvosok gyakran nem választják a kis- és közepes városok kórházait, mert úgy érzik, nem adottak a feltételek ahhoz, hogy szakmai szempontból fejlődhessenek, vagy szakmai elégtételük legyen. Szabó Béla szerint megoldást jelentene, ha a rezidensvizsgán már álláshoz kötve írják ki egy-egy szakot, tehát az orvos már akkor tudja, melyik kórházban kell dolgoznia, amikor azt a szakot választja. Kérdésünkre, hogy mit szólna Liviu Dragnea képviselőházi elnök múlt pénteki bejelentéséhez, miszerint január elsejétől adómentességet élveznek az orvosi bérek, Szabó Béla csak annyit kívánt hozzáfűzni: „Hiszem, ha látom!”

BÍRÓ BLANKA

Felújítják az erdőtemplomot

Európai uniós alapokból újítják fel az UNESCO-világörökség részét képező szászkézdi (Maros megye) evangélikus erdőtemplomot – tájékoztat a központi fejlesztési régió tegnapi kiadott közleménye. Az Agerpres hírügynökség által idézett forrás szerint a 2,32 millió lej értékű támogatásról szóló dokumentumot tegnap írta alá Johannes Halmen, a szászkézdi evangélikus parókia képviselője és Simona Crețu, a fejlesztési régió igazgatója. A szászkézdi és a másik hat, a központi fejlesztési régió területén lévő templom, amelyeket a világörökség részének nyilvánítottak (Berethalom, Nagybaromlak, Prázmár, Szászfehéregyháza, Kelnek, Székelyderzs), több mint ötszáz éve épültek, és a régió épített örökségének legrepresentatívabb darabjait képezik.

ROSTÁS SZABOLCS

Üzenjük Bukarestnek!

Több mint két évtizeden keresztül az RMDSZ egyik legfőbb hiányszakmai köze tartozott, hogy nem volt külpolitikája. Az anyaország több-kevesebb sikerrel (és persze elánnal, az épp hatalmon lévők nemzeti elkötelezettségétől függően) képviselte ugyan a külhoni, ezen belül az erdélyi magyarok érdekeit nemzetközi szinten, ez azonban nem pótolhatta maguknak az érintetteknek a diplomáciai tevékenységét. Sokan amondóak: elsősorban ez az oka annak, hogy szerte Európában még mindig kevésbé ismert, miszerint Romániában számottevő lélekszámban élnek magyarok, akik történetesen kisebbségi jogaik kiterjesztésére, autonómiára törekcsenek. E téren jelentős előrelépésként könyvelhető el, hogy éppen egy éve erdélyi magyar politikus tölti be az Európai Nemzetiségek Föderatív Uniójának (FUEN) elnöki tisztségét, az EU lakosságának mintegy tíz százalékát kitevő őshonos nemzeti kisebbségeket képviselő ernyőszervezet pedig – 1996 után másodszor – Erdélyben, ezúttal Kolozs-

váron rendezte kongresszusát a hétvégén. Az is fontos, hogy szintén Erdély, a bonchidai Bánffy-kastély nevéhez fűződik a Minority SafePack európai polgári kezdeményezés keretében indult aláírásgyűjtés, amelynek célja EU-s szabályozás kidolgozása és elfogadtatása kisebbségi ügyben. Korai lenne azonban előre inni a medve bőrére, és abban a hitben ringatni magunkat, hogy most már csak idő kérdése a kisebbségi problémák megoldása. Borítékolható például, hogy Románia – amely mindent elkövetett a kincses városi FUEN-közyűlés diplomáciai el lehetetlenítése, jelentéktelenítése érdekében – teljes erőbedobással lobbizik majd azellen, hogy uniós jogalkotás kezdődjön az európai kisebbségvédelemről. Ez ugyanis leradírozná azt a hivatalos, hosszú évtizedek óta hangoztatott bukaresti alapállást, miszerint a kisebbségi kérdés minden ország belügye. A kérdés nemzetköziesítésén túlmenően viszont épp olyan lényeges az is, hogy az erdélyi magyar politikai alakulatok ugyanazt kommu-

kálják befelé, Bukarestnek is, mint Európának. E téren rossz példát mutatott az RMDSZ, amikor nemrég rendezett zilahai kongresszusán még csak érintőlegesen, a felszólalások szintjén sem foglalkozott az autonómia kérdésével, holott kiváló alkalom adódott volna arra, hogy Románia egyik legbefolyásosabb embere, Liviu Dragnea PSD-elnök előtt nyilvánvalóvá tegyék az erdélyi magyarok igényeit. Miközben a területi önrendelkezés témája a nagygyűlésen megszavazott stratégiai dokumentumban sem kapott helyet, a kérdést egyedül Semjén Zsolt magyar kormányfőhelyettes forszírozta. Ami egyrészt jól fog, másrészt viszont azt üzeni Bukarestnek, hogy az autonómia ügye nem is fontos a romániai magyarok legnagyobb politikai alakulata számára, azt egyedül Budapestről próbálják erőltetni. Ez a kihagyás is arra int, hogy nem árt előbb itthon, mindenki előtt egyértelművé tenni az elvárásokat, célokat és törekvéseket, e nélkül ugyanis kétséges a nemzetközi ténnyel folytatott küzdelem sikere.